

DELAVSKA POLITIKA

GLASILO SOCIALISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Št. 101.

Sobota 17. decembra 1927.

Leto II.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo je v Mariboru,
Ruška cesta 5, poštini predal 22.
Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
Uprava: Maribor, Ruška c. 5, poštini predal 22.
Ljubljana VII., Zadrugi dom.
Ček. račun: 14.335. Reklamacije se ne frankirajo.
Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za ino-
zemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovalne in socialne namene
delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De-
bela tiskana beseda stane 1— Din. Malih oglasov trgovskega
značaja, stane beseda 1— Din. V oglasnem delu stane pe-
titna enostolpna vrsta 2/25 D. Pri večjem številu objav popust.

Rdeči Maribor, na plan!

V nedeljo se odloči, ali bo občina delavska ali kapi-
talistična. Ali se bo delalo v prid širokih in produktivnih
ljudskih slojev, ali pa posameznikov in njihovih koterij.
V nedeljo mora delovni Maribor izročiti občino zastopni-
kom delovnih slojev! Kdor je proti vladni reakcije in kleri-
kalizmu doma in v Beogradu; kdor je proti politiki eksplo-
atacije občine in države po klerikalizmu; kdor je proti pre-
ganjanju in preziranju delavstva; proti zaslužnjenju naroda;
kdor je za resnično socialno politiko, za zaščito najemnikov,
za zgradbo novih stanovanj; kdor je kratkomalo za „dunaj-
ski sistem“ občinske politike — ta bo v nedeljo glasoval za
socialistično skrinjico (predzadnja 7 skrinjica)!

Rdeči Maribor, na plan za rdečo občino!

Mariborski volilci, glasujte socialistično!

Mariborska občina mora voditi politiko delovnih
slojev!

V najtežjih razmerah je bila sociali-
stična stranka poklicana l. 1921, da upra-
vijo mestno občino mariborsko. To bi se
takrat najbrže ne bilo zgodilo, ako bi ne
bile vodile oni čas slovenske meščanske
stranke tako hud medsebojni boj in ako bi
bili tudi Nemci takoj pripuščeni k volitvam.
V takratnih razmerah so bili socialisti
naravnost prisiljeni prevzeti upravo mest-
ne občine, ako niso hoteli, da se nadalje
vodijo mestno gospodarstvo vladni komi-
sarji. Za klerikalce je bilo takrat grozde
zelo kislo, ker so bili po glasovih naj-
slabša stranka. Zato so izjavili, da se naj
jim prepusti dva člena v mestnem svetu,
pa se odrečejo mestu župana in podžupa-
na. Mislili so, da bo socialistična stranka
delala klerikalno politiko na magistratu.
Toda po nekaj mesecih so se prepricali,
da socialisti niso za to na svetu, da bi kleri-
kalizmu tlačili. Ko so to uvideli, so
jeli delati zrago in ovirati delo sociali-
stične večine, kjer so le mogli.

Socialna in stanovanjska politika.

Socialisti so postavili realen program,
po katerem bi bili gradili stanovanja, ob-
činske kuhinje, šolske kuhinje, čitalnice,
gozdno šolo, preuredili mestno kopališče
itd. itd. Tudi kemični laboratorij je bil v
programu. Res je sicer, da je bila tedaj
obrestna mera višja kot je sedaj, toda na-
pram temu so bile cene mnogo nižje kot
so danes. Ako bi bila mestna občina l. 1922
ali 1923 najela po socialističnem klubu
predlagano posojilo 50.000.000 kron, bi bila
občina lahko zgradila 200 stanovanj. Sedaj
pa more za enako vsoto zgraditi samo 120.
Toda za 80 manj!

Poleg vsega tega je mislila tedanja
uprava tudi na mnogo drugih stvari. To je
ureditev plač uradnikov in delavcev, po-
pravo cest in dograditev javnih higijens-
kih naprav. Izpopolnitev ter razširitev
električnega omrežja, nekatere bolj nujne
kanalizacije itd. Da bi se te naloge mogle
izvesti, bi bilo treba samo uvesti nekatere
davke in najeti posojilo, kar bi v zelo mali
meri obremenilo širšo maso prebivalstva.
Toda meščanske stranke so se takega pro-
grama ustrašile — predvsem klerikalci, ki
so se bali, da bi se to in ono pod sociali-
stičnim županom vendarle izvedlo. V tem
slučaju ne bi mogli več upati, da zago-
spodujejo nad mestno občino tako, kot nad
vasjo tam zunaj na deželi. Zato so kleri-
kalci srdito nastopili proti vsakemu posku-
su, najti sredstva.

Ni čas za zidanje ...

Glede stanovanjske bede je rekel ta-
krat dr. Jerovšek, da ni čas za to, da bi
mestna občina zidala hiše, ki po njegovem
mnenju v to tudi ni poklicana, in končno:
„saj ni tako hudo za stanovanja, kakor to
pripovedujejo socialisti... Sedaj je obrest-
na mera še previsoka, lahko počakamo še
kakih deset let!“

Klerikalci so se tudi zelo bali, da ne
bi proračun imel večjih dohodkov in bi s
prebitkom znali socialisti zgraditi kako hi-
šo; zato so se spravili zlasti nad proračun
za leto 1923 ter so ga nad dva meseca ob-
struvali, dokler se ni končno to demago-
ško obstruicij zlomilo s silo.
Kako so socialisti obremenjevali občino...
Socialisti so bili leta 1922 za to, da bi
se bila občinska naklada na vino zvišala
pri litru po 50 par, iz česar bi bila občina
dobila 1 milijon dinarjev več. To akcijo so
klerikalci razkričali, češ, socialisti name-
ravajo mestno prebivalstvo obremeniti za
54 milijonov! — Ko je prišel pred občinski
svet predlog, da bi občina zgradila eno ali
dve občinski kuhinji, tedaj je dr. Leskovar
udaril s pestjo po mizi ter izjavil, da on ne
bo nikoli glasoval za take stvari! Skratka:
klerikalci so onemogočali socialistom vsa-
kršno delo, dokler niso prišli na krmilo.

Socialistično delo na občini.

Kaj pa je socialistična uprava v takih
razmerah mogla še več storiti, kot je sploh
storila? In vendar je storila zelo mnogo,
ako se pomisli, da se ni preje celih 8 let
nič delalo, pač pa mnogo rušilo in uničevalo.
Občinske blagajne so bile prazne; pa
ne samo to, pojavil se je tromilijonski dolg,
ki so ga napravili tisti, ki so gospodarili v
bivši mestni aprovizaciji žalostnega spo-
mina in pa vladni komisariji, ki so si dovo-
ljevali različne eksperimente, ki so stali
mestno občino stotisoče. In vendar se je
posrečilo marsikaj popraviti in napraviti.
Pred vsem se je električno omrežje spo-
polnilo in razširilo. Zamenjal se je vojni
materijal. Železo se je nadomestilo z ba-
krom in zažarele so električne luči ne le
po ulicah in trgih Maribora, ampak tudi v
tisočih stanovanjih. Popravile so se Danj-
kove barake in popravili so se trotoarji po
celem mestu. Mnogo se je preuredilo tudi
v mestnem gledališču. Osnovala se je šol-
ska kuhinja za okrog 300 otrok. V prora-
čun se je vnesla vsota 100.000 Din za na-
bavo učil za otroke ljudskih in meščan-
skih šol.

Prišlo so nove volitve. Vstvaril se je
občinski meščanski blok, ki bi moral biti
naperjen proti Nemcem, v resnici je pa bil
naperjen proti socialistom.

Njihovo delo...

Klerikalci sedaj kriče na vse grlo, da
so oni silno veliko napravili; vse je njho-
vo »delo«. Samohvala, cena mala — sem
nekoč čital v nekem klerikalnem časopisu.
Ako si klerikalno »delo« malo pobližje o-
gledamo, tedaj vidimo, da so ravno kleri-
kalci prav malo delali za občino. Mestna
občina je tekom zadnjih dveh let zgradila
tri hiše z okroglo 100 stanovanji. Nadalje
je tlakovala eno ulico in zgradila eno —
stranišče! Končno je uvedla tudi avtom-
obilski promet. Za prvo hišo, v Frančišk-
ski ulici, je bilo tromilijonsko posojilo pri-

dobljeno že leta 1924 ter za zidavo že vse
pripravljeno. Potem je ustanovljen pod
socialistično upravo stanovanjsko-gradbeni
fond, v katerega bi se imeli stekati razni
dohodki, predvsem tovarninska davščina
in pa davek na nezazidane parcele, ki je
bil že sklenjen, katerega pa dosejanja ve-
čina ni hotela izvesti, ker bi isti zadel
samo kapitaliste. Pozabili smo omeniti, da
je mestna občina pod socialističnom župa-
nom kupila Kiffmanovo hišo na Slomsko-
vem trgu po zelo ugodni ceni in da se ta
hiša, ki obsega 37 prostorov in služi sedaj
za pisarno velikemu županstvu, lahko pre-
tvori v stanovanja, kar je ravnotako, kot
če bi se bila na novo zgradila ena hiša.

Klerikalci so se zavezali volilecem leta
1924, da bodo »skrbeli« za zdrava stanova-
nja in so tedaj lansko leto privolili, da se
zgradi v Smetanovi ulici 29 stanovanj. S
tem so mislili, da so se že dovolj oddolžili
volilecem in so zato tedaj izjavili, da je to
zadnje, kar je občina storila na tem polju
in da se sedaj morajo vsa sredstva pora-
biti v druge naprave.

Tako so n. pr. nujne kanalizacije in pa
zgradba novega magistrata, ker sedanji ni
več moderen. Skratka, zida naj se karkoli,
samo hiš ne, ker to škoduje hišnim posest-

nikom, ki imajo velik interes na tem, da
je malo stanovanj, da bodo ista tem bolj
draga. Toda socialistični klub ni bil tega
mnenja in je začel energično akcijo v in
izven občinskega sveta za nadaljno gradbo
stanovanjskih hiš. Ker je tudi javnost za-
hтеvala, da naj občina gradi, obenem pa je
prišlo volilno leto, zato je bila večina pri-
siljena še enkrat, četudi proti svoji volji,
napraviti sklep, da se zgradi še 60 stano-
vanj. Za kritje si večina ni delala skrbi.
Poiskala in našla ga je tam, kjer ga obi-
čajno najde za vse potrebe: v davku na
konsum!

Sodite in obsodite.

Tako je torej bilo naše delo, in tako
njihovo. Sedaj pa pišemo v svojih listih, da
socialisti niso ničesar storili — to pravijo
taisti ljudje, ki so socialistično delo naj-
bolj ovirali!

Mariborski volilci naj sodijo.

Sodijo in obsodijo.

V nedeljo mora mariborska občina spet
v socialistične roke in to v interesu celo-
kupnega prebivalstva, zlasti v interesu
mestnega proletariata in mestnih produk-
tivnih slojev.

Vsi pošteti in objektivni volilci bodo v
nedeljo glasovali za socialistično listo!

Klerikalni cukrček za volitve.

(Veseli se, o Maribor!) Velikansko
navdušenje je v klerikalnem Izraelu.
Mestni občini mariborski je minister
socialne politike baje odobril brez-
obrestno posojilo dveh milijonov iz
»fonda za podpiranje brezposelnih«
za zidanje stanovanj, v slučaju, če
bo na magistratu še nadalje klerikal-
ni župan. Kajti minister je bil pri iz-
daji svojega odloka toliko previ-
den, da ni naročil, da se to posojilo
mora izplačati, temveč, da se lahko
izplača. Za slučaj, da bi igro pri vo-
litvah izgubili, se hočejo maščevati s
tem, da bodo potem posojilo zadr-
žali. »Slovenec«, ki ve o tem poro-
čati, pa previdno zamolči, da je to
delavski denar, ki se jim je odtego-
val ob enem s prispevki za bolniško
zavarovanje, da bi ga mogli uživati
kot podporo za slučaj brezposelnos-
ti; pove samo, da je posojilo naka-
zano iz »fonda za dajanje posojil za
gradbo cenenih delavskih stanovanj«.
Torej z denarjem, ki je last delavcev,
ker so ga oni vplačali in ki se ga je
že nabralo okrog 40 milijonov, si
hočejo nabrati klerikalci novih ča-
sti in lorovir, češ, glejte, kako si
prizadevamo delati dobro, kako po-
spešujemo stanovanjsko akcijo. Brez-
poselni delavci pa stradajo, ker ho-
če klerikalni minister z njihovim de-

narjem hiše zidati, mesto da bi jih
zidala država, ki še v vsej zemlji ni
niti ene bajte postavila, razen v Beo-
gradu, kjer zida reprezentativne
palače za svoja ministrstva. Delavci
naj plačujejo indirektno davke na
potrebščine, davek od ročnega dela,
dohodninski davek in razne druge
davke, sedaj pa naj s svojim denar-
jem še mesto države hiše zidajo? Le-
pa je ta! Pa še lepše pride. Občina bo
posojala ta denar onim, ki bodo zi-
dali, ali pa bo sama zidala hiše in
jih oddajala v odkup delavcem, ki
bodo odplačevali določeno amorti-
zacijo in 4 odstotne obresti od gla-
nice. Na ta način bo mestna občina
zaslužila pri delavskem denarju
letno 80.000 Din. Delavec bo moral
torej od svojega denarja mestni ob-
čini še obresti plačevati. — Hiše se
morajo zidati, čim prej in čim več,
ali k zidanju so dolžni prispevati oni,
ki ves povojni čas niso občutili sta-
novanjske krize, ki žive v obširnih
in udobnih stanovanjih, ne pa z de-
narjem, ki je delavec od ust od-
trgan in njim ukraden. Zahtevamo
uvedbo progresivnega stanovanjske-
ga davka, ki ne sme zadeti malih
stanovanj, pač pa stanovanja boga-
tih, kakor je to na Dunaju upeljano.

Vsem mestnim uslužbencem, aktivnim in vpokojenim!

Tovariši in tovarišice!

Kadar se običajno solučno leto nagibi-
lje proti svojemu zatonu, napravi vsak
preudaren gospodar pregled svojega go-
spodarstva v preteklem poslovnem letu.
Resna bilanca mu kaže uspeh dela, uči ga,
kje se mora bolj potruditi, kaj opustiti.
Gotovo bode tudi Vi sestavili tako bilan-
co, ki pa Vam ne bo težka; delo, ki Vam
je predpisano, mora biti izvršeno, plača pa
je Vam in Vašim rodbinam jedva za vsak-
danje življenjske potrebe zadostovala.

O kakih dobrotah ali ugodnostih, ki
bi si jih v drugih razmerah lahko privo-
ščili (obleka, zabave, koncerti, gledališče,
potovanja, oddih itd.), na to ni bilo misliti.
— Veseli ste, če se pri dosežanju draginji
niste zadovoljili ali zboleli. Torej bo sestava
tozadavne bilance lahka in kratka; z nemo
resignacijo bomo prestopili v Novo leto!

Stojimo pa pred drugo bolj važno bi-
lanco! Stojimo neposredno pred volitvami

novega občinskega sveta. Presoditi nam
bo v prvi vrsti delovanje bivšega občin-
skega sveta v zadnji triletni dobi! Občin-
ski svet je naš delodajalec, ki nam reže
vsakdanji kruh. Od občinskega sveta je
odvisna vsa naša bodočnost, dobro in sla-
bo, t. j. če ima obč. svet srce in čut za
nameščence, jih delu primerno plačuje in
z njimi primerno postopa, tako da ni na-
stavljenec službovanje samo vsakdanja
borba za kruh in obstanek, da mu ni pekel
že na tem svetu, ampak veselje, radost in
življenska potreba, v prvi vrsti pa občini
v korist!

Zavedati se moramo vedno in pri vsa-
ki priliki, da smo mi radi občanarjev in
službe nameščeni, ne pa obratno!

Kaj nam je pretekla triletna poslovna
doba bivšega občinskega sveta prinesla?
Najvažnejši dogodek je bil sklep in
uvedba nove službene pragmatike. Njen

Delavci!

Danes vsi na SHOD socialistične stranke, ki se bo
vršil ob 7. uri zvečer v Gambrinovi dvorani.
Delavci, davkoplačevalci, volilci, pridite vsi na shod!

Volilci!

postanek in zgodovina Vam je gotovo več ali manj znana, dasiravno so klerikalci pragmatiko dolgo pokrivali s kopreno tajinstvenosti, kakor diplomat državno tajnost. S sklepom predzadnjega občinskega sveta (1921—1924), v katerem je imela socialistična stranka na srečo relativno večino, z dne 29. avg. 1924 (takrat je že prosluli Narodni blok, ki je bil alfa in omega v zadnji občinski poslovni dobi, deloval, sicer sramežljivo, vendar pa vidno in čutno), je bila poverjena magistratnemu višjemu uradniku naloga, da sestavi načrt nove službene pragmatike. Ta elaborat je bil 12. februarja 1925 predložen bivšemu obč. svetu, v katerem so po mili volji odločevali klerikalci, ki so prevzeli monarhejskega magistrata v zakup, kakor Vam je že iz časopisne polemike znano.

O načrtu samem pravi v pospremem pisanju njegov duševni oče, da se zaveda, da so nekatere (!!!) določbe zgrešene in da se morajo popolnoma (!!!) ali vsaj deloma popraviti. Klerikalci, o katerih je obče znano, da pri vsaki priliki nameščenem oponašajo, da samo žro in žro, so omenjeni načrt v bloku tako prikrojili, da je bil marsikdo izmed nas po prevedbi slabše situiran, ko za časa veljave stare pragmatike. Ne bomo se spuščali v meritorno stran nove pragmatike, ali odgovarja intencijam in prošnjam ozir. predlogom naše stanovske organizacije in duhu časa, zadostuje če navedemo, da klerikalci v čeli triletni dobi niso imeli časa in smatrali potrebno, da bi izdali to pragmatiko, kakor je pri vsakem samoupravnem zastopstvu običaj, tako da bi lahko vsak nameščenec spoznal svoje dolžnosti in tudi pravice!

Narodni blok, posebno pa klerikalci, so kazali za končno izjavo in objavo službenega reda tako malo zanimanja in toliko površnost v pojmovanju svojih dolžnosti napram nameščencem, da je bil radi kaosa, ki je nastal pri razlaganju te že sprejete pragmatike, občinski svet moralno prisiljen na svoji V. redni seji dne 15. junija 1926 skleniti: »da se nova službena pragmatika, ki je bila že večkrat kršena, pri pravnem odseku obč. sveta stvarno in stilistično predela in nato izda v tisku«. (»Jutro« št. 136, 1926.)

Tovariši! Dne 7. decembra t. l. je bila zadnja redna seja, a do danes stoji službena pragmatika še vedno na mrtvi točki! Očitno je zašel animozni balkanski duh: »Ima vremena!« že tudi klerikalcem v meso, kri in — mozeg. Kaj je klerikalcem uslužbenec? Naj zine, takoj bo na cesti!

Dne 18. decembra, v nedeljo, se vrše občinske volitve za mesto Maribor. Kakor vidite, je sedanji volilni boj navidezno sicer tih, a nič manj strasten. Saj gre predvsem za to, kdo bo gospodar v novem občinskem svetu: naprednjaki, predvsem socialisti, ali pa klerikalci in njihovi podrepniki?

Prepad med socialisti in klerikalci je nepremostljiv. Spoznali smo vso klerikalno zahrbtnost, intrigantstvo, škodoželjnost in krvoločnost v letih 1922-23, ko smo kot relativno najmočnejša stranka tvorili s klerikalci delovno večino. Nihče socialistom ne more oporekati, da nismo bili do skrajnosti koncilijantni napram njim, ki si od same pobožne treznosti javno niso upali jezika v vodo namočiti, ni se jim pa gabilo iz zasede po krvi bližnjega brodit, če jim je kazalo, da bližnjega uničijo, po svojih lažipolnih »krščanskih« listih blatiijo in obrekujejo. Ker smo jih pravočasno spoznali in razgalili njihovo nemoralno politično udejstvovanje, so se že l. 1924 zvezali z demokrati, narodnimi socialisti, samostojnejši in — radikali. Pa kar mačka rodi, miši lovi, navada je železna srajca, klerikalci pa zvesti svojim (pa le svojim) principom.

Nam uslužbencem gre predvsem za to, kdo bo naš novi gospodar. Glavni boj se bide med socialisti in klerikalci. Načelne važnosti je za nas, da se pridružimo tisti stranki, ki nam ne nudi samo človeka dostojno postopanje v in izven urada, temveč ima v svojem programu načela, ki so za nas sprejemljiva in ki se tudi dejansko izvršujejo.

Tovariši! Uslužbeni! Odločitev ne bo težka. Cut in pravo samoobranbo nam velja, da volimo socialistično listo! Ne prezirimo, da je socialistična stranka tista stranka, ki edina in vedno samo ona zagovarja interese duševnih in telesnih delavcev! Ne pozabite, da ste tudi Vi potomci kmetov, obrtnikov, nameščencev in delavcev! Ne sramujte se Vašega porekla! Nehvaležen je tisti, ki zataji svojega očeta, ki se sramuje matere svoje!

Tudi Vi, nameščenci vseh vrst, ste delavci, torej je Vaše mesto in zatočišče edino le v socialistični stranki.

Ne dajte se premotiti od sirenskih glasov volilnih lažilistov in demagogov, od sladkih obljub in sladkih obrazov, tudi ne za ceno, da prinesejo njihovi listi Vašo sliko.

Po volitvah se bo situacija na mah spremenila. Tisti, ki Vas danes božajo in Vam gradove obljubljajo, Vas bodo topli, ne bodo Vas pogledali, ne poslušali Vaših prošenj!

Ne pozabite, da je socialistična delegacija v letih 1921—1924 vedno Vaše prošnje za zvišanje draginskih doklad upoštevala in sicer vedno v Vaše zadovoljstvo.

Znano Vam je, da so se že tedaj klerikalci in njihovi prijatelji našim stremljenjem po izboljšanju službenega položaja upirali; le srečni okoliščini, da je bil župan socialist, se imate zahvaliti, da so bili Vaši predlogi sprejeti. Uvideti morate iz tega, da so Vaše sedanje plače le naravna posledica prele dovoljenih zvišanj draginskih doklad. Narodni blok je našo delegacijo sicer volil v razne odseke, kjer je bilo treba naporno delati, za disciplinski odsek pa nismo imeli zaupanja pri blvi večini.

GRAJSKI KINO

Petek 16.—19. decembra

Spoved vojnega duhovnika

(Die Beichte des Feldkuraten)

Igo Sym

DAMA S KAMELIJAMI

ALEKSANDER DUMAS

Velefilm ljubezni in strasti.

Pride

20.—23. decemb.

v Grajski kino.

Velefilm ljubezni in strasti.

Tovariši! Tovarišice! Še hujši atentat se pripravlja na Vaše in naše eksistence. Iz popolnoma verodostojnega vira doznavamo, da nameravajo klerikalci z nemškimi nacionalci in radikali pri prvi ugodni priliki (govori se do 1. junija 1928), Vaše mesečne dohodke po čl. 191. služb. reda znatno znižati in draginske doklade deloma odpraviti. Svoj namen argumentirajo z dejstvom, da so tudi državnim uradnikom vzeli doklade v korist poplavljenec in za to ni bilo čuti, da bi kdo lakote umrl.

Drugi vzrok za ta atentat je klerikalnem okolnost, da hočejo s temi prikrajški ome vsote zadržati, ki jih po nepotrebnem trosijo za premnože upokojitve.

Tretji vzrok za to nečloveško namero je namen klerikalcev, da s temi prihranki zidajo nekaj eno- in dvedržijskih hiš, v katere bodo naselili svoje somišljenike.

Vemo, da bodo klerikalci vsa ta dejstva tajili, zavijali in naše kandidate blatili. Apeliramo na Vas, kot slobodne državljane in družinske očete, da se tej nameri uprete s postavno zajamčeno pravico s tem, da volite socialistično listo.

Ne dajte se premotiti s klevetami, da so socialisti samo razredni bojovníci brez višjih idealov, brezdomovinci in brezverci. Od pamtveka je klerus, paganski ali kristjanski, razreden stan (zgodovina Egiptov, Judov, kristjanov). V prvi vrsti mu gre za njegov dobrobit. Socialisti so pa razredni le v toliko, da se kapital pravično uporablja.

Politika je ekonomsko izkoriščanje bližnjega. Politik je več: trgovska, oblastna, državna, meddržavna, pomorska, cerkvena in — občinska. Tega nam ne morete utajiti! — Klerikalci pa poznajo edino sebično, mavharsko politiko, namazano s krščanskim maslom, kakor cigan z lojem, da se ga bolezen ne prime. Kaj klerikalcu za versko prepričanje? V Beogradu se

družijo s framazoni, v Mariboru pa kličejo Srce Jezusovo na pomoč.

Ti »plebs inculta« (neizobraženo ljudstvo, to je naziv v kanonskem pravu za vernike), molči in sledi ko pes; kompromisa ne poznamo, kjer smo v moči!

Tovariši! Socialisti nikdar ne napadajo pravega verskega prepričanja, a to mora biti pravo, ker vera brez dejanj je prazna. »Moj pravični pa iz vere živi.« (Hebr. 10, 38.) »Gorje Vam bogatinom, zakaj svoje oveseljenje že imate.« (Luk. 6, 24.)

Da, za bogastvo Vam gre in za izkoriščanje ljudi, ki si do sedaj niso znali pomagati. Ker pa socialisti vsakemu poštenemu človeku, ki je preganjan in izkoriščen, že po svojem programu pomagajo in hočejo pomagati, ker zahtevajo pravično plačilo za storjeno delo, od tod besno sovraštvo proti socialistom.

Klerikalec, predno dvakrat zine, se trikrat zlaže. Niso mu svete ne božje ne druge zapovedi, najmanj pa prva in najvišja: »Ljubi Boga čez vse, bližnjega pa kakor sebe!« Samo da svoj namen doseže, pri volitvi sredstev niso izbirčni.

Sv. Janez pravi (4, 20): »Ako kdo reče: Ljubim Boga in sovražim svojega brata, je lažnik.« Dne 11. dec. letos pa je napisal »Slovenec«: »...dajmo Bogu več prostora v sebi in videli ga bomo jasneje v obratu.«

A klerikalec ima vero samo na jeziku, srce je pa mrzlo in prazno.

Iz tega stališča in navedenih dejstev Vas še enkrat pozivamo:

Strnite se v falango in storite Vašo državljansko dolžnost in volite 18. decembra, to je v nedeljo, socialistično!

Tovariši, prepričite klerikalne nakane! Fortiter agite!

(2 + 3 + 9) + 16. —

Še nekaj opazk o klerikalni občinski politiki in gospodarstvu.

Velikanske zasluge — si je stekel dr. Leskovar, ker je uredil vprašanje mestnih vojašnic. Nič manj kot 5 milijonov dinarjev bo dobila občina od vojaškega erarja kot najemnine za svoje vojašnice. Pet milijonov v gotovini in kar naenkrat, to niso mačkine sloze! In te dobi mestna občina po zaslugi dr. Leskovarja — seveda, ko bo tozadevna pravda dobljena. Ta manreč še ni končana, ampak, manjka ji do konca še čisto majčkeno, tako, da je zasluga dr. Leskovarja že danes jasna stvar. Državni uradniki in drugi taki zemljani, ki imajo po kak tisočak Din tirjati od erarja, imajo sicer svoje mnenje o možnosti od našega erarja kaj dobiti. Ali dr. Leskovar bo to že uredil, gotovo bo erar raje izplačal milijonske svote, kot pa svoje male dolgove. Ni zlod, če ne bi enkrat tudi občina kaj dobila od erarja! Zakaj pa so zasluge! Zasluge so namreč pametna stvar, posebno za advokata in prav posebno, če gre za milijonske pravde. Pravdo z erarjem je vodil seveda dr. Leskovar — ne kot župan — ampak kot advokat. In taka pravdica, ki se vleče skozi vse instance, nese lepe denarce — ne županu — ampak advokatu. Saj županu ostanejo zasluge! Zasluge sicer šele pridejo, denar pa je že tu. Kajti sicer se advokati ne pravdajo. V danem slučaju si gospod advokat želi kar trojne zasluge — sebi

seveda tudi trojni honorar — pa so vložili v eni zadevi kar tri tožbe. To pa vendarle ni šlo.

Tegetthofovo rojstno hišo je zapravil — kdo neki? Bivši župan Grčar seveda, saj piše to »Mariborčan«. Glede te hiše se je vršila za dobo sedanjega župana dr. Leskovarja med občino in dr. Franz-em ter brat Tavčar pravda, ki je bila kakor sedaj vidimo, za mestno občino izgubljena. Toraj, ker je sedanji župan dr. Leskovar pravdo izgubil, je prejšnji župan kriv. Povemo pa še več. Tudi korake, ki jih je v tej zadevi podvzel prejšnji župan Grčar, je storil na sklep občinskega sveta. In na ta sklep je imel bistvenega vpliva takratni odbčinski svetnik dr. Leskovar. On in umrl dr. Serneč sta obesno v tajni seji redigirala predlog odsekov glede te hiše. To sta storila kot edina pravnik, ki sta sedela v občinskem svetu. Ako je tisti sklep vseboval kaj napačnega, je kriv tisti, ki je tak sklep kot strokovnjak izvajal. Ta pa je bil dr. Leskovar.

Zakaj banke 1922 niso zidale v Mariboru? Po »Mariborčanu« je seveda s. Grčar kriv. Zaradi dveh stanovanj on baje ni pustil zidati bankam palač, ki so se zato seveda kar polile. No, stvar pa je bila vendar nekoliko drugačna. Stanovanjski urad je takrat pod vodstvom s. Grčarja izdal okoli 150 nalogov za zidanje, ki vsi so postali pravomoč-

ni. Med temi, ki so dobili nalog, so bili tudi advokati in med njimi tudi dr. Leskovar. Saj se bo še spomnil, kako je takrat hodil prosjačit, da bi se njega — zaradi rodbine njegove — izpustilo. No, in ker ni on niti drugi z intervencijami v Mariboru niso uspeli, so poslali odvjetnika intervenirat v Beograd. In tam so našli poslušno uho v osebi tedanjega ministra socialne politike, dr. Žerjava, ki je takoj ustavil izvršitev nalogov za prisilno zidanje in izdal nov stanovanjski zakon, na podlagi katerega se ni dalo prisiliti k zidanju nikogar več. Tudi ena od dr. Leskovarjih zaslug torej!

Kje je denar za »slovensko republiko«, vprašuje »Mariborčan«. Odgovarjamo: Socialisti niso nikoli »stanavljali kake »slovenske republike« in nikoli zbirali denarja za njo. Slovensko republiko so edino zasnanjali slovenski klerikalci, ko se jim je zrušil habsburški tron in dokler jih dr. Korošec ni zapeljal v Beograd. Socialistični program pa se ni nikoli omejeval na kako ali kranjsko, ali štajersko ali prleško republiko, ampak je že od 1909 postavil načelo federativne republike jugoslovanskih držav in se je naša stranka že takrat imenovala »jugoslovanska socialna demokracija«. In v Ameriki postojata tudi samo »Jugoslovansko republikansko združenje«, ki je v resnici poslalo pred leti v Slovenijo ne 60.000, ampak samo 10.000 dolarjev. Kje je ta denar? Tudi to povemo pobožnemu radovednežu. Z njim je postalo združenje solastnik »Ljudske tiskarne« v Mariboru. Bo li »Mariborčanu« sedaj odleglo?

Leskovarjeve zasluge. Med hišami, ki jih je naslikal »Slovenec« kot dr. Leskovarjevo delo, je tudi takozvana vila Langer v Ljudskem vrtu. Da je ta stavba dr. Leskovarjevo delo, res nismo vedeli, oziroma nismo vedeli, da je dr. Leskovar že tako dolgo mariborski župan. Vila je bila sezidana namreč leta 1843 in mi smo do danes mislili, da jo je sezidal Josef Langer in da je prišla v last mestne občine šele 1874, ko jo je od Langerjevih dedičev za 11.000 goldinarjev kupila z Ljudskim vrtom vred mestna občina. Tako smo mislili, sedaj pa vidimo, da to ni res. »Slovenec« pove, da jo je sezidal dr. Leskovar — in da bi se ne zmotili — jo je dal še naslikati. Toraj je moral biti dr. Leskovar že 1843 župan mariborski. Čast, komur čast! On poseka še starega Franjo Jožefa I., ki je svojo vladno celo pozneje začel a vendar preje končal. Mi samo želimo, da vlada dr. Leskovarjeva ne bi tako žalostno končala, kot je ona od pokojnega Franje. Potem mu bo že še kdo postavil kako vilico na njegovo ime. Kajti, zasluga, komur zasluga!

Bolniška blagajna in socialni demokraci. Zadnja številka »Mariborčan« piše, kako delavci kar stiskajo pesti, če le slišijo ime bolniška blagajna. Delavci vplačujejo milijone za bolniško zavarovanje, ves denar gre za uradnike in palače. V časih, pravi list, je bilo drugače. V mariborski

Zobje čvrsti in beli, usta sveža in lepa, to je uspeh zobne paste

„PEBECO“.

Kdor si še ni ogledal

bogate zaloge in velike izbire mojih, pravkar v večjih partijah dospelih damskih in moških dublov in velurjev, naj takoj pohiti k tvrdki

L. ORNIK
v Koroško cesto štev. 9,

kjer dobi blago pod ugodnimi plačilnimi pogoji!

„Raduje se življenje nam, saj Radion pere sam!“

RAZUMNA MICA

Razumna Mica uživa svoje življenje. Ne muči se z žehtanjem ali krtačenjem, za njo dela Radion. Radion sam? Ja!

Perite tako:

»Raztopite Radion v mrzli vodi, denite poprej namočeno perilo v to raztopino, kuhajte 20 minut, nato pa izplahnite!«

Perilo je čisto in snežno belo! Drgniti in krtačiti je nepotrebno, ker perilu in rokam samo škodi in — se postane mogoče lepši od tega?

Varuje perilo!

bolniški blagajni je sedelo komaj par uradnikov, pa je bolniška blagajna dobro funkcionirala. — Mi pa pravimo: drži. Včasih je bila bolniška blagajna popolnoma v rokah zastopnikov delavstva in to socialistov — in dobro je funkcionirala. Danes pa imajo v njej glavno besedo delodajalci — upravni odbor pa je sestavljen klerikalni minister dr. Gosar iz samih klerikalcev. In ni čudno, če bolniška blagajna pod klerikalno upravo ne more uspevati.

Klerikalci očitajo socialistom zvezo z »Orjuno«, dasiravno nimajo zato nobenega povoda. Sami pa pozabljajo, da so vladali na magistratu od leta 1924 samo s pomočjo »Orjuna«. 1. junija 1924 so ubili orjunaši v Trbovljah Fakina, tri mesece pozneje, 24. septembra 1924 so se pa zvezali v Mariboru klerikalci in »Orjuna« pri občinskih volitvah v Narodni blok, ki je pomagal klerikalcem do vlade. Ali se še spominjate, kako je tisti večer po volitvah priredila »Orjuna« po mestu obhod in kričala: Živijo slovenski Maribor in slovenski župan Leskovar!

Rdeči Dunaj pomaga črnemu solnogradu ali »Wiensystem«. Naši lažnjivi ključki bi radi bili »witzig«, pa se norčujejo iz dela socialistične dunajske občine. Danes smo zopet v položaju sporočati eno originalno, proti kateri najbolj žegnani »witzig« nič ne zaležejo: Mesto Solnograd ima klerikalno večino, pa je ta večina sklenila najem posojila pri dunajski mestni centralni hranilnici. Vsakdo bi pričakoval, da bodo šli klerikalci h kaki klerikalni hranilnici ali banki, ki jih ne manjka, ne pa k socialističnemu zavodu. In v resnici so se črni gospodje z zelo težkim srcem odločili za to. To pa zaradi tega, ker so solnograški denarni zavodi sklenili kartel in znaša obrestna mera 11,88 procentov, medtem ko daje dunajska mestna hranilnica posojila po 7,8 procentov, tedaj več kot štiri procenote ceneje. Tu imate vi krščanski oderuhi lep zgled. Vi ste pa mestno občino mariborsko zaslužnili pri vaši hranilnici za cel procent višje kot ostali denarni zavodi! Živel rdeči »Wiensystem«!

Javna zahvala Žebotu, objavljena v »Mariborčanu« in podpisana od železničarja Medveščeka in njegovih treh tovarišev, za njegovo intervencijo, da se jih je premestilo nazaj v Maribor, je bila po našem mnenju popolnoma brez potrebe. Če ima Žebot res tak vpliv, potem bi bil lahko tudi premestitev preprečil in bi mu ne bilo treba intervenirati, da se jih pošlje nazaj. Zdi se nam, da je to samo komedija in da se premestitve in podobno nalašč uprizarja, da imajo potem klerikalci priliko intervenirati in dajati javne zahvale. Kakor tisti gasilec v Avstriji, o katerem smo zadnjič čitali, ki se zažgal hišo samo zato, da bi se pri gašenju bolj izkazal in bil pohvaljen, ali pa agent-provokater, ki hujska delavce k radikalnosti in k pučem zato, da ima kaj poročati in da napreduje v službi. Sploh pa ni tu nobene Žebotove zasluge. Žebot je klerikalec in Medvešček in njegovi pristaši so klerikalci in bi moralo biti skrajno čudno, če bi za svoje stran-

kine pristaše ne interveniral. To stori tudi vsak drug poslanec za svoje pristaše. Klerikalci ste itak na vladi, pa poskrbite, da se železničarjem ne bodo več krivice godile, potem tudi intervenirati ne bo več treba.

Kolikor je klerikalcem mar blagor občine, se razvidi zlasti iz sledečega: Za zidavo stanovanjskih hiš v Mariboru, s katerimi se klerikalci tako hvalijo, kakor da so jih občini podarili, so najeli 3 milijone dinarjev posojila. Mestna hranilnica v Kranju jim je ponudila to posojilo po 8 odstotni obrestni meri, vendar so bili klerikalci, zlasti dr. Jerovšek, proti temu, da bi se vzelo posojilo pri tej hranilnici, pač pa so si na vse kriplje prizadevali, da se je najelo to posojilo pri klerikalni Spodnještajerski hranilnici v Mariboru, ki pa se ni zadovoljila z 8 odstotnimi obrestmi, kakor hranilnica v Kranju, temveč so ji morali dovoliti 9 odstotne obresti. Diferenca med 8 odstotki in med 9 odstotki bo znesla v 10 letih 300,00 dinarjev (kar bi zadostovalo za stavbo ene velike stanovanjske hiše). Torej mariborski davkoplačevalci, med temi seve tudi delavci, bodo sedaj primorani darovati in vreči v nenasitno žrelo klerikalne hranilnice 300.000 Din za nič in zopet nič, samo zato, ker nam vladajo na občini klerikalci. Pri tem pa imajo še drzno čelo trditi, da so nove hiše njihova zasluga. O le potrpite, tudi socialisti bodo hiše zidali, ampak plačevali jih boste vi, ki nas sedaj odirate.

Volilni lokali v Mariboru

- I. okraj:
I. volišče: A do L. Telovadnica deškiške meščanske šole v Miklošičevi ulici.
II. volišče: M do Z. Telovadnica v drž. realki v Krekovi ulici.
II. okraj:
III. volišče: A do J. Telovadnica v deškiški meščanski šoli v Cankarjevi ulici.
IV. volišče: K do P. Deška ljudska šola v Razlagovi ulici 16.
V. volišče: R do Z. Žensko učiteljske na Zrinjskem trgu.
III. okraj:
VI. volišče: Telovadnica v deškiški ljudski šoli v Cafovi ulici.
IV. okraj:
VII. volišče: A do L. Telovadnica (levo) deške ljudske šole IV. v Samostanski ulici.
VIII. volišče: M do Z. Deška ljudska šola (desno) IV. v Samostanski ulici.
V. okraj:
IX. okraj: A do J. Otroški vrtec III v Valvazorjevi ulici 40.
X. volišče: K do P. Telovadnica deške ljudske šole III na Ruški cesti.
XI. volišče: R do Z. Deška ljudska šola III (desno) na Ruški cesti.

Agitacijski lokali.

- I. okraj:
Gostilna »Pri zlatem konju«, Vetrinjska ulica.
II. okraj:
Gostilna Koštomaj, Mlinska ulica.
III. okraj:
Gostilna »K belemu zajcu«, Meljska c.
IV. okraj:
Gostilna »Peljašac« (Pri Dalmatincu), Koroška cesta (vhod na dvorišču).
V. okraj:
Gostilna »Pri lokomotivi«, Frankopanova ulica in gostilna »Ljudski dom«, Ruška cesta.
Glavni volilni lokal se nahaja v strankinem tajništvu Ruška cesta 5, telefon 326.

Tiskovna pravda Eržen—mariborski duhovniki.

Pred zagrebškim višjim sodiščem se je včeraj vršila prizivna razprava v zadevi znanega Erženovega procesa za mariborskimi duhovniki. Zagrebško sodišče je pritožbo odvetnika dr. Reimana deloma zavrnilo, priznalo pa, da so si mariborski duhovniki vzeli preširoko legitimacijo za tožbo, ko so kar kolektivno nastopili proti uredniku

»Volksstimme«. V meritum same razsodbe se zagrebško sodišče ni spustilo, ker je priznalo pravdorek mariborskega sodišča. Pravni zastopnik tožečih duhovnikov je ugovarjal tudi prenizko odmerjeni kazni, pravni zastopnik toženega pa proti previsoki kazni. Kako je nato sodni dvor razsodil v tajni seji, ni še znano.

je njegova mati oskrbnica, rano zjutraj čistil sneg. Ta deček je sploh svoji materi vedno pridno pomagal in se ni sramoval nobenega dela. Sploh je deček kazal tudi v razgovoru izredno bistrost in plemenito občutje. In ta deček je bil še po smrti razžaljen z »delamržežem! Kaj naj rečemo? V pedagogiko spada tudi kultura srca, plemenitosti. Kako je tedaj mogoče, da se je še po dečkovi smrti tako pisalo?

Mati se je pritožila pri prosvetnemu odseku; prosvetni odsek je odgovoril kratko, da je bil deček epileptičen. Bil je vsaj prosvetni odsek obziren. Javil je pa tudi, da hoče šolsko ravateljstvo tožiti mater, ker se je v svoji pritožbi preiskreno in preprosto dušno pritožila! Tako! Kaj še hočejo od te nesrečne matere?!

Oh, ta strašni tiskovni zakon! Za stvar bomo zainteresirali ministrstvo prosvete in poskrbeli bomo, da pride zadeva pred parlament!

O Knuplešu kot dijaku pa bomo še pisali in tudi o problemu naših šol vobče, tako od prilike, kakor je pisal prof. Pirnat v »Jutru«.

Danes smo se omejili se na to, kar se ne da več izpremeniti in zatajiti: na izjavo šolskega vodstva po dečkovi smrti.

Materi Knupleša pa izražamo javno naše sožalje na izgubi svojega dobrega in pridnega sina!

Nov način pranja. Namočite perilo, pa ga 20 minut kuhajte v raztopini »Radiona«, potem isperite in osušite. Pranje ni več težko delo, temveč zabava.

Elnzer in Ogrin morata priti nazaj v službo.

Dokazano pred sodiščem, da obustave dela ni bilo. S. Vuk obsojen na 3 dni in Din 150 kazni le, ker je prekoračil mero kritike.

Danes 15. dec. t.l. se je vršila pred mariborskim okrožnim sodiščem javna razprava proti s. Vuku po tiskovnem zakonu radi krive obdolžitve in žaljive ravnanja Knjezevića v našem listu, kjer smo poročali, da je navadna laž argumentacija uprave, da sta Ogrin in Elznzer povzročila obustavo dela ter s hujskanjem ostale delavce pripravila, da so delo zapustili. Podrobni potek razprave, tekom katere se je ugotovilo, da sta bila oba sodruga po krivici odpuščen na prinesemo prihodnj.

Sodrugi Vuk je bil sicer obsojen, vendar samo radi tega, ker smatra sodišče, da je bil izraz »čisto navadna laž« preoster in da je šel preko dopustne kritike.

Pri razglasitvi sodbe je predsednik izjavil sledeče: »Ako bi obtoženec rabil milejši izraz n. pr. to ne odgovarja istini, bi ne prišel pod obtožbo.

Slučaj Knupleš.

V Mariboru se je zgodil slučaj, preko katerega ne moremo in ne smemo več preiti. Petnajstletni dijak mariborske meščanske šole se je s primitivno pištolo ustrelil, ker se mu je bila šola tako zamerila, da je raje šel v smrt, kakor da bi se vrnil vanjo! To je bilo prvo strašno poglavlje te tragedije. Ali prišlo je še drugo poglavlje. Šolskemu vodstvu je bilo znano, da je deček že mrtel in da krvavi njegova nesrečna mati iz tisočih ran, pa je hotelo takoj uveriti javnost, da ne zadene šola nikake krivde. In kako so to storili? Poslali so časopisom izjavo, da je bil deček epileptičen — pa se niso ustavili pri tem — navedli so še druge napake, in končno še dodali, da je bil pokojni deček

»delamržež«! Prosim, vse to potem, ko je bil deček že mrtel in ko je uboga mati plakala nad izgubljenim sinom! Ali se niso zavedali, da bo že itak velika materina bolelost še enkrat večja in težja, ko bo o svojem mrtvem sinu to čitala? Ali se niso zavedali, da odpušča človek še najtežjim zločincem, ko so poplačali z življenjem svoje zmore? Toda v tem slučaju o zmotah in o zločinah ne more biti govora, to smo navedli le kot drastičen primer. In vendar se je tako napisalo in so se našli časopisi, ki so to objavili...

Ako se je vedelo, da je deček epileptičen, je bila dolžnost šole, da z njim toliko obzirneje postopa. Kar se pa tiče dečkove »delamržnosti«, naslednje: Pisec teh vrst je videl tega dečka še tisti dan, ko si je vzel življenje, kako je pred hišo, kjer

Specialna mehanična delavnica

za popravilo vseh PISALNIH, RAČUNSKIH, kopirnih, razmnoževalnih strojev in blagajn po konkurenčni ceni.

LUD. BARAGA, Ljubljana, Šelenburgova ul. 6/I.
Telefon štev. 2980.

Maribor.

Petek, 16. dec. ob 20.: »Kar hočete. Ab. B. Prvič. Slavnostna predstava.

Sobota, 17. dec.: Zaprt.

Nedelja, 18. dec. ob 15.: »Modna revija«. — Ob 20.: »Takrat v starih časih«.

Slavnostna predstava v marib. gledališču. Ker se vrši na rojstni dan Nj. Veličanstva svečan ples, je primorano gledališče postaviti svojo slavnostno predstavo na predvečer, t. j. v petek, dne 16. decembra. V priporočeni klasični komediji Šekspirjeva »Kar hočete«.

Modna revija na mariborskem odru. V nedeljo, dne 18. decembra popoldne ob 3. (15.) uri se priredi v mariborskem gledališču modna revija, spojena s pevskimi in plesnimi točkami naših igralcev. Razstavita salona Marica Kitzler in Frida Novak. Popolne cene.

Studenci pri Mariboru.

Kakor drugod, so se vršile tudi pri nas pretečno nedeljo, 11. t. m., občinske volitve, na katerih izid smo lahko ponosni.

Socialistična lista je dobila 553 glasov in 19 mandatov, druga lista bišnih posestnikov je dobila 104 glase in 4 mandate, tretja lista najemnikov je dobila 73 glasov in 2 mandata, četrto listo, dekalistov, je oblast razveljavila.

Pripomniti moramo, da so se vršile volitve v polnem redu in brez vsakih incidentov in tudi udeležba je bila izvanredno obilna, kar je razvidno iz rezultatov. Socialisti smo imeli dosedaj v občinskem odboru od 25 odbornikov 17 in smo pridobili

bili sedaj še dva. Imamo torej absolutno večino. Vse blatenje in obrekovanje naših nasprotnikov je bilo brezuspešno in zmagala je delavska zavednost in zdrava pamet.

Dobro se še spominjamo na vse napade, tudi na one v »Enotnosti«, ali pregovor, ki pravi, kdor drugim jamo koplje, pade sam v njo, se je v tem slučaju v polni meri uresničil. Mi smo zmagali, nasprotniki so propadli.

Naši klerikalci so napeli vse sile, da bi izpodbili našo večino; izreklamirali so neštete naše vilice, eno reklamacijo so celo podprli z uradno potrjenim potrdilom župnijskega urada, da je dotični umrl, v resnici pa še živi in dela kot strojevodja. Gotovo zanimiva blamaža. Končno je

pa oblast njihove reklamacije zavrnila kot prepozno vložene.

Večjih volilnih shodov, kakršnih smo mi priredili, si naši nasprotniki niso upali prirediti, pač pa so prirejali skrivne sestanke. Na enem teh sestankov je neki hišni gospodar posebno napadal sodruga Leskoška, kateri je slučajno samskega stanu, češ, podnajemniki nimajo v občinskem odboru nič govoriti in ne bodo nad nami, hišnimi lastniki, komandirali. Pozabil je pa popolnoma, da smo imeli tudi že okrajne glavarje samskega stanu. Govorili se tudi, da se naša trdnjava že maja in da jo hočejo porušiti ob priliki volitev ali prišel je zanje neugodni veter. Mi smo jo samo sedaj še utrdili in stojimo kot skala na morskem obrežju in jo bomo branili in varovali tudi zanjorej. Zahvaljujemo se v imenu krajevene organizacije SSJ vsem našim volilcem — sodrugom in somišljenikom — za zaupanje, ki so ga namizkazali, kakor tudi za trud in požrtvovalno delo, ki je pripomoglo do sijajne zmage.

ŠTAMPILJE.

S. PETAN, Maribor, Aleksandrova c. 43, nasproti gl. kolodvora.

Radi posebno znižanih cen pri vsemu blagu

omogočamo vsakomur ugoden Božični nakup za mali denar. — Posebno velika izbira gotovih oblek, zimskih sukenj, perila, čevljev, nogavic, volnenih pletenin i. t. d. — Oglejte si cene v

MANUFAKTURNI IN MODNI TRGOVINI

„PRI ZVEZDI“
MARIBOR, GLAVNI TRG 11.

Podružnica „SVOBODE“ v Lescah na Gorenjskem

proda dobro ohranjen društveni harmonij,

ker ima namen pomnožiti društveni tamburaški zbor in nabaviti nove knjige za knjižnico. Cena po dogovoru. Natančnejše informacije se dobe v druženem lokalu pri **Katrineku v Lescah.**

Kot pripravno darilo

priporočam lepe iz klobučevine po in eleg. klobuke znižanih cenah

MARIJA JAHN

modistka, Maribor, Stolna ulica štev. 2.

Popravila poceni in točno!

Ivan Jančar, Ljubljana

Izdelovanje oljnatih barv, lakov, firneža in steklarskega kleja.

Prodajalna: Miklošičeva cesta štev. 4
Skladišče: Vidovdanska cesta štev. 14

Zaloga vseh potrebščin za slikarje, pleskarje, ličarje in v te stroke spadajoče.

Priporočam svojo veliko zalogo

„DOKO“
čevljev

za dame, gospode in otroke ter vseh vrst usnjatih dokolenic lastnoročnega domačega izdelka. Oglejte si zalogo v **Prešernovi ulici št. 9, na dvorišču.**

Ivan Čarman.

RAZPRODAJA IGRAČ!

Najcenejša božična darila za našo deco. — Oglejte si izložbo pri znani fotomanufakturi

MAYER, MARIBOR
GOSPOSKA ULICA 39.

Kanarčki „HARZER“

žlahine vrste, odlikovani z zlato in srebrno kraljico, nedosegljivi zaradi svojega zelo melodioznega menjajočega petja, po dnevi in pri luči. Komad po 200, 250 in 300 Din. Prvo vrstni pevci po 400 Din. Plemenite samice po 50 do 70 Din. Dopolnilec živih zajamčena. — Kupujem sladko poletno repno in salatno seme za piščjo hrano. ŽIGA WOHLFART, gojilec žlahtnih kanarčkov. Razpošiljatelj v tu- in inozemstvo.

Branko Mejovšek

Maribor, Tattenbachova ulica 13

nudi najceneje: premog, drva, kolobare, koks, kovaški premog, oglje, cement. — Točna postrežba

Pozor! 5% popust! Pozor!

Obleke, površnike,

gumijeve plašče, čevlje, gamaše, dežnike, potovalne kovčge, klobuke, čepice, perilo, nogavice (moške in ženske), rokavice, športske telovnike za ženske in moške i. t. d. dobite najceneje pri

Ant. Tkalec, Maribor
Glavni trg štev. 4

L. MIKUŠ

LJUBLJANA, MESTNI TRG 15.

DEŽNIKI

NA MALO. NA VELIKO.
USTANOVljENO 1820. - TELEFON 2282

Zbirajte za
tiskovni sklad

Nabirajte nove naročnike

Božična darila

v zlato, srebru in ure po znižanih cenah. Namizna posoda iz alpaka srebra od Din 300 — naprej.

A. Stojec, Maribor
Jurčičeva ulica št. 8.

Popravila ur najcenejše in z jamstvom. — Po stenske ure se pride na dom.

Ročni kovčki za potovanje, damske in šolske torbice, listnice, denarnice, tobačnice, nahrbtniki, gamaše itd. itd. Opreme in pritlikline za konje, dežne ponjave za konje in vozove, ovrtniki in nagobčniki za pse, gonilni jermeni iz usnja, kakor tudi šivalni in vezalni jermeni.

IVAN KRAVOS, Aleksandrova cesta 13. Telefon štev. 207.

Velika božična razstava!

EKSPORTNA HIŠA „LUNA“

LASTNIK ALBIN PRISTERNIK
Maribor, Aleksandrova c. 19.

Nogavice (Haferisocken), čista volna od Din 12.— do Din 18.—, otročje nogavice, čista volna, od Din 12.— naprej, otročje pletene jopice, čista volna, od Din 50.— naprej, ženske in moške pletene jopice, čista volna, od Din 80.— naprej. — Posebni oddelek igrač ter božičnih okraskov! Pupe od Din 1.50 naprej, trompete, puške, sablje, železnice, žoge kakor druge igrače v vsaki izbiri, angeljske lase, držaje za svečke, božične svečke, čarovne svečke in ostali božični okraski v največji izbiri.

„JUNIPER“

železno francosko žganje z brinjevim ekstraktom je najboljšo sredstvo proti revmatizmu, glavobolu, zobobolu, trganju, žledodnim boleznim itd. Dobi se v vsaki lekarni, drogeriji in konzumni trgovini. — Glavna zaloga:

VITOMIR DOLINŠEK
Agentura „Juniper“

CELJE, GOSPOSKA ULICA 26
Trgovci, zahtevajte engros cene.

Pristno slivovko, droženko, brinjevec, konjak rum, vse vrste likerjev, sadnih sokov, špirita,

Na drobno in na debelo

JAKOB PERHAVEC

MARIBOR, Gosposka ulica štev. 19

Tovarna za izdelovanje likerjev, desertnih vin in sirupov

vinkega kisa, esencnega kisa; čaj v zavitkih in odprt dobite po ugodnih cenah v trgovini

Postrežba točna in solidna